

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.037/2016/4.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
é dr. Teremi Zsuzsanna előadó bíró
Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:

Dr. Szegedi László ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:

Dr. Fehér Helga ügyvéd

A per tárgya: munkavállalói azonnali hatályú felmondás
jogkövetkezménye

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.204/2015/9.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.M.3296/2013/16.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.204/2015/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt napon belül - 125.000 (egyszázhuszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 1.212.600 (egymillió-kettőszáztizenkettőezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Felperes 2007. április 23-tól állt az alperesnél munkaviszonyban, 2008. október 1-től pénzügyi igazgató munkakörben dolgozott. Felperes felett a munkáltatói jogkört 2013. július 22-éig L.Z. vezérigazgató, 2013. július 23-tól N.K. vezérigazgató gyakorolta.
- [2] 2013. évben a felek között vita alakult ki a felperes munkaköri feladatai miatt. Erről, a munkabér esetleges emeléséről, a munkaszerződés módosításáról a felek eredménytelenül egyeztettek. Erre figyelemmel felperes 2013. június 3-án a munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetését kezdeményezte. Hosszas egyeztetést követően 2013. július 22-én - L.Z. vezérigazgató utolsó munkanapján - a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló megállapodás tartalmában a felek megegyeztek, a megállapodást a munkáltatói jogkört gyakorló vezérigazgató aláírta és T.B. humán erőforrás és kommunikációs igazgató szignálta. A felperessel nem íraták alá a megállapodást, mert a vezérigazgató még egyeztetni szeretett volna a régiós gazdasági vezetéssel. A vezérigazgató a megállapodást T.B.-ra bízta azzal, hogy azt felperes részére csak a regionális szintű jóváhagyást követően adhatja ki. A megállapodás mindkét fél általi aláírására ezt követően nem került sor, felperes az iratot nem kapta kézhez. A felperes eredeti aláírást tartalmazó, a munkaviszonyát közös megegyezéssel megszüntető okirattal nem rendelkezik. A felperes a munkaviszonyát közös megegyezéssel megszüntető megállapodás egy másolati példányához úgy jutott, hogy bement T.B. irodájába, elvette az iratot az asztalról és lemásolta.
- [3] Az alperes által aláírt, illetőleg szignált megállapodástervezet másolat egyebek között azt tartalmazza, hogy a felek a felperes munkaviszonyát 2014. április 30-ával közös megegyezéssel megszüntetik, a felperes 2013. október 1-től a munkaviszony megszűnéséig felmentésre kerül a munkavégzés alól. A felmentés idejére a felperest az alapbére illeti meg, a munkáltató az utolsó munkában töltött napon köteles a felperes részére kifizetni a munkabérét, a felmentési időre járó bérét és egyéb járandóságait.
- [4] Felperes jogi képviselője 2013. július 25-én írásban kérte, hogy ne akadályozzák felperest a megállapodás aláírásában, majd augusztus 5-én a vezérigazgatóhoz fordult és azonnali választ kért arra, hogy a munkaviszonya megszüntetését a munkáltató milyen módon szeretné megoldani.
- [5] A felperes válaszul egy 2013. augusztus 12-én kelt, L.Z. volt vezérigazgató által írt nyilatkozatot kapott kézhez, melyben L.Z. azt írta, hogy 2013. július 22-én a felperes munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetéséről, annak feltételeiről elvi megállapodás jött létre. A megbeszélésen a felperes tudomására

hozta, hogy döntése meghozatalához előzetesen ki kívánja kérni közvetlen munkahelyi felettese és az utódja véleményét is. A tervezetet T.B. HR igazgatóra bízta azzal, hogy azt felperesnek csak az erre vonatkozó sikeres egyeztetéseket követően adhatja ki. Nem utasította a HR igazgatót az okirat kiadására, mivel az egyeztetések nem vezettek eredményre. Így az elvi megállapodás nem tekinthető sem érvényesnek, sem végrehajthatónak.

- [6] Felperes másnap, 2013. augusztus 13-án munkaviszonyát azonnali hatállyal felmondta a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. §-ára hivatkozva az alábbi indokolással.

„... én 2013. augusztus 22. napján L.Z. vezérigazgatóval már megállapodtam a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésében. Ez az okirat aláírásra is került Önök részéről, majd annak kiadását és a velem történő aláíratását megtagadták azzal, hogy állítólag olyan személyekkel kell erről egyeztetni, akik nem gyakorolnak felettem munkáltató jogosítványokat.

Most Önök utólagos nyilatkozatot kértek be L. úrtól, aki 2013. július 23. napja óta semmilyen jogosítvánnyal nem rendelkezik a részvénytársaságnál, mert az említett naptól munkavégzés alól felmentésre került, minden jogosítványa az újonnan kinevezett vezérigazgatóhoz került át. Ennek ellenére a nyilatkozat olyan feltételekre hivatkozik, amelyek részben nem igazak, nem valósak, másrészt, ha voltak is ilyen egyeztetések, arról L. úrnak lehet a legkevesebb információja.

Így viszont miután Önök azzal, hogy a munkaviszonyom közös megegyezéssel történő megszüntetését tartalmazó iratot visszatartották, azt velem alá nem íratták, ezzel egyébként olyan magatartást tanúsítottak, amely a munkaviszonyom fenntartását lehetetlenné teszi, mivel úgy érzem, hogy kötelezettségeiket velem szemben súlyos mértékben megszegték. Úgy gondolom, hogy a munkaviszony fenntartása nem függhet csak a munkáltatótól, azzal kényére-kedvére nem dönthet, mint amit Önök jelen esetben megtenni igyekeznek."

- [7] Alperes a felperes azonnali hatályú felmondását 2013. augusztus 13-án átvette, majd 2013. augusztus 28-án tájékoztatta a felperest arról, hogy a felmondását és hirtelen távozását szerződésszegésnek tekinti arra figyelemmel, hogy a felmondás indokolása nem a valós tényeket tartalmazza.

A kereseti kérelem és alperes védekezése, a viszontkereseti kérelem és felperes védekezése

- [8] Felperes 2013. szeptember 23-án terjesztette elő keresetét, melyben kérte az alperes kötelezését 6.180.000 forint végkielégítés és 5.945.622 forint felmentési időre járó távolléti díj, valamint ezen összegek után 2013. augusztus 13-tól számítottan a Ptk. 301. § szerinti késedelmi kamat és perköltség megfizetésére.
- [9] Keresete jogalapjaként az Mt. 78. § (1) bekezdésének a) és b) pontját jelölte meg hivatkozva az Mt. 77. §-ának megsértésére is. A

követelt összeget a jogszerű azonnali hatályú felmondása jogkövetkezményeként igényelte. Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondásban írtakon kívül a munkáltató a személyét illetően, különösen a bérezésével, illetve munkaviszonyának fenntarthatóságával kapcsolatban olyan helyzetet teremtett, amelyre tekintettel nem volt elvárható a munkaviszony fenntartása. Hangsúlyozta, hogy a munkaszerződés módosítása során kialakult vita, az egyeztetés alperes általi szándékos elhúzódása miatt úgy érezte, hogy munkaviszonyának fenntartása lehetetlen.

- [10] Alperes a kereset elutasítását kérte állítva, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka valótlan, felperes állításával ellentétben nem állapodott meg a felperes munkaviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetésében, a közös megegyezés nem jött létre. Hivatkozott arra is, hogy mivel felperes már a 2013. július 22-ei megbeszélést követő napon tudomást szerzett arról, hogy a jövőben sem fog megállapodni vele az általa kívánt tartalommal, az ezen okra alapított felmondást felperesnek legkésőbb 2013. augusztus 6-án közölnie kellett volna.
- [11] Alperes a munkaviszony jogellenes azonnali hatályú felmondással történt megszüntetésének jogkövetkezményeként viszontkeresetében 12.360.000 forint és ezen összeg után 2013. augusztus 13-ától a törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni a felperest tekintettel arra, hogy felperes vezető állású munkavállalónak minősült.
- [12] Felperes a viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy megszületett az az okirat, amely tartalmazza a vezérigazgató és a humánpolitikai igazgató aláírását a munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetéséről.

Álláspontja szerint egy jövőben kinevezendő, ismeretlen személy intézkedésétől nem függhet a közös megegyezés érvényesítése akkor, amikor ilyen kikötés a megegyezés szövegében nincs.

Az első- és másodfokú ítélet

- [13] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 9.M.3296/2013/16. számú ítéletével a keresetet elutasította. A viszontkeresetnek helyt adva kötelezte a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12 havi távolléti díjnak megfelelő 12.360.000 forintot és ezen összeg után 2013. augusztus 13-tól a kifizetés napjáig a törvényes mértékű késedelmi kamatot, valamint 600.000 forint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára külön felhívásra 620.400 forint eljárási illetéket.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 64. § (1) bekezdésében, a 22. § (3) bekezdésében, a 78. § (1) bekezdésében, 209. § (5) bekezdésében, valamint a felmondás közlésekor hatályos polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Ptk.) 205. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [15] Álláspontja szerint felperes a 2013. augusztus 22-én kelt

nyilatkozatból értesült arról, hogy a megállapodás nem tekinthető sem érvényesnek, sem végrehajthatónak. Ehhez az időponthoz képest felperes határidőben élt az azonnali hatályú felmondással.

- [16] Az azonnali hatályú felmondást azért találta jogellenesnek, mert álláspontja szerint a munkáltató nem szegett meg semmilyen a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettséget azzal, hogy nem állapodott meg a felperessel a munkaviszony megszüntetésében. Sem az Mt., sem más munkajogi jogszabály nem kötelezi a munkáltatót arra, hogy bármely munkavállalójának a munkaviszonyát közös megegyezéssel szüntesse meg.

Az elsőfokú bíróság szerint nem tanúsított olyan magatartást sem az alperes, amely a felperes munkaviszonya fenntartását lehetetlenné tette volna. Felperest a közös megegyezéssel megállapodás elmaradása jogai gyakorlásában nem korlátozta, hiszen felperes a munkaviszonyát felmondással indokolási kötelezettség nélkül bármikor megszüntethette.

- [17] Felperes az azonnali hatályú felmondásában a felek közötti korábbi munkaköri feladatokhoz kapcsolódó vitára, a vita alperes részéről történő szándékos elhúzására, annak eredménytelenségére nem hivatkozott, ezért utóbb ezen körülményekre, mint a munkaviszonya fenntartását lehetetlenné tevő okokra alappal az MK 95. számú állásfoglalás 3. pontja szerint nem hivatkozhat.

- [18] A közös megegyezés érvényességi feltétele az írásbeli forma, azaz az okiratot mindkét félnek alá kell írni. Utalt L.Z. vezérigazgató vallomására, mely szerint a vállalati kultúra és szokásjog alapján kívánt egyeztetni a gazdasági vonallal a megállapodás aláírását megelőzően. Az alperes által csatolt „C.G.E.SZ.M. részére” című szabályzat pontjából és pontjából megállapította, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának a pénzügyi terhet jelentő munkaviszony megszüntetés esetén regionális szintű jóváhagyást kellett kérnie. Erről az egyeztető megbeszélés során a munkáltatói jogkör gyakorlója tájékoztatta felperest, majd a július 25-ei e-mail váltásból is kitűnik, hogy felperes tisztában volt azzal, hogy kinek a jóváhagyására lett volna szükség. T.B. tanú vallomása is alátámasztotta, hogy felperessel közölték a megbeszélésen, hogy a megállapodás aláírásához a B.-ban székelő pénzügyi vezető egyetértése szükséges és ezért nem került aláírásra a megállapodástervezet.

Fentiekből a bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a felek között a megállapodás felperes munkaviszonya megszüntetésére érvényesen nem jött létre.

- [19] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, mivel megítélése szerint a fentiek miatt a felperes azonnali hatályú felmondása jogellenes. Ugyanakkor a viszontkeresetnek helyt adott és az Mt. 209. § (5) bekezdés alapján 12 havi távolléti díjnak megfelelő összeg és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte a felperest.

- [20] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék az 5.Mf.680.204/2015/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta és kötelezte a

felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 391.840 forint másodfokú perköltséget és az állam javára 988.800 forint fellebbezési eljárási illetéket.

[21] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak felperes azon eljárási kifogását, hogy mivel alperes a keresetre a bíróság által biztosított 15 napos határidőn belül érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, erre már a továbbiakban nem volt lehetősége. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság adminisztrációs hiba miatt az első tárgyalásra szóló idézéshez alperes részére nem mellékelte a keresetlevelet, ezért arra alperes a bíróság által megjelölt határidőn belül nem nyilatkozhatott, emiatt az ellenkérelem késedelmes előterjesztése alperesnek nem felróható.

[22] A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített indokolást részben módosította. Egyrészt megállapította, hogy a felek között nem jött létre megállapodás a felperes munkaviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetéséről. A felperes által csatolt megállapodástervezet másolati példány volt és a 2013. augusztus 5-ei levélből is az tűnt ki, hogy felperes sem tekintette megszüntnek a munkaviszonyát.

Kiemelte, hogy a munkáltatót nem kötelezi jogszabály arra, hogy a munkavállalóval megállapodjon a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről.

A megállapodás jóváhagyása szükségessége tekintetében is módosította az elsőfokú bíróság jogi indokolását akként, hogy a vezérigazgató önállóan tárgyalta felperessel a munkaviszonya megszüntetése feltételeiről, a munkáltatói jogkörét a vezérigazgató önállóan gyakorolhatta, ahhoz jóváhagyás nem volt szükséges.

Hangsúlyozta, hogy nem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a megállapodás nemcsak munkajogi, de pénzügyi kötelezettséget is eredményezett volna. Ezért, bár a vezérigazgató munkajogi kérdésben önállóan dönthetett, a megállapodás tényleges létrejöttéhez szükséges volt az is, hogy az az alperes gazdasági érdekének, lehetőségeinek is megfeleljen. Igazolva volt a perben, hogy a pénzügyi következményekkel járó érdemi döntések előtt a vezetőktől elvárt gyakorlat volt a gazdasági vezetés álláspontjának megismerése. A megállapodás tervezetének visszatartása és az, hogy a tervezetet a munkáltatói jogkör gyakorlója a felperessel nem íratta alá nem kötelezettségszegés volt, hanem azt mutatta, hogy az alperesnél még nincs meg a végleges akarat a munkaviszony megszüntetéséhez.

Ezért a megállapodás tervezetének visszatartása és az, hogy annak aláírását alperes felperestől megtagadta nem minősül olyan oknak, amely a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése jogszerű indokául szolgálhat.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[23] Felperes a felülvizsgálati kérelmében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 275. § (4)

bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatát és a feltárt tényállás alapján a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát és alperes perköltségben marasztalását kérte.

- [24] Annak alátámasztására, hogy a jogerős döntés jogszabályba ütközik a Pp. 3. § (4) bekezdésében és 105. § (1) bekezdésében, valamint az Mt. 1. és 6. §-ában és a 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltak megsértésére hivatkozott.
- [25] Jogszabálysértő, hogy a Pp. 3. § (4) bekezdésére történt figyelmeztetés ellenére az elsőfokú bíróság által megjelölt határidő eltelte után benyújtott ellenkérelmet a bíróságok elfogadták. A fél ugyanis az elmulasztott perbeli cselekményt (ha törvény másképp nem rendelkezik) többé hatályosan nem teljesítheti a Pp. 105. § (1) bekezdése értelmében. Ezért alperesnek nem volt módjában a bíróság által megszabott határidőn túl nyilatkozni.
- [26] A jogerős ítélet jogszabálysértő, mert az eljáró bíróságok bár eleget tettek a tényállás teljes körű felderítésére vonatkozó kötelezettségüknek, de a feltárt tényállásból megalapozatlan, jogszabálysértő következtetést vontak le.
- [27] A bíróságok abban tévednek, hogy egyrészt arra hivatkoznak, hogy a humánpolitikai döntések mellett a gazdasági döntéseknek van jelentősége. Ez azért téves, mert az alperes által beadott angol nyelvű szabályzatnak nincs köze a humánpolitikai döntésekhez, azt a munkaviszonyok rendezésére vonatkozó szabályzatnak nem lehet tekinteni. Csak a kollektív szerződésnek van jelentősége az ügyben, melynek alátámasztására idézte az Mt. 1. és 6. §-ában foglaltakat. Másrészt az is helytelen, hogy L.Z. 2013. augusztusában született nyilatkozatát tekintik a bíróságok „autentikus jogforrásnak”, főleg a másodfokú ítélet, annak ismeretében, hogy L.Z. már 2013. augusztusában nem volt alperes alkalmazottja.
- [28] A perben előadottak ismételése mellett kiemelte, hogy a hosszan elhúzódó munkaügyi vita rendezése során született meg az az elgondolás, hogy közös megegyezéssel megszüntetik a munkaviszonyát, majd alperes passzív magatartást tanúsított, nem tárgyalta vele, több alkalommal hitegette, így érezhetővé vált a kölcsönös bizalomvesztés. A bírói gyakorlatra utalva kiemelte, hogy a bizalom megrendülésére nemcsak egyszeri esemény, hanem folyamat is vezethet (BH 2015.8.234.).
- [29] Érvelése szerint lényeges, hogy az új vezető tisztségviselőt a cégnyilvántartásba csak 2013. szeptember 23-án jegyezték be azért, mert emiatt nem is volt olyan jogosult személy az alperesnél, akivel érdemben tárgyalni lehetett volna. Hibás az az okfejtés, hogy S.D. jogosultsággal bírt a munkáltatói jogkör gyakorlására azzal, hogy ő hagyta jóvá a kifizetéseket. Helytelen az a következtetés is, hogy a személyzeti döntéshez a területi vezető hozzájárulására kellett volna bárkinek várnia (elsőfokú ítélet 8. oldal első bekezdés).
- [30] Nem valós, hogy felperes csak utólag hivatkozott a jogviszonya megszüntetésének elhúzódására, ezt a megállapítást az azonnali hatályú felmondás indokolása is cáfolja. Ezért nem helytálló az

sem, hogy a perben az MK 95. számú állásfoglalásban írtak ellenére új indokra hivatkozott.

- [31] Sérelmezte, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete az 5. oldal második bekezdésében olyan nyilatkozatra hivatkozik a tényállás kiegészítése során, amely olyan személytől (L.Z.) származik, aki már a nyilatkozat megadásakor sem állt alperes alkalmazásában és amiatt, hogy végkielégítést kapott anyagilag is el volt kötelezve alperesnek.

Kifogásolta, hogy a bíróság ezen személy és a személyzeti vezető vallomására is alapozott, mely személyektől teljesen elfogulatlan vallomás nem volt várható. Ugyanakkor a már függetlennek tekinthető dr. M.CS. meghallgatásától alperes zárkózott el.

- [32] Hiányolta, hogy az ítéletek meg sem említik, hogy már 2013. július 08-án megállapodás született a felek között arról, hogy visszamenőlegesen 2013. március 31-ei határidővel megszűntnek tekintik a felperes munkaviszonyát amellet, hogy ezt a megállapodást senki nem írta alá a felperes által csatolt e-mailben történt levelezések ellenére sem.

- [33] Sérelmezte, hogy L.Z. tanú vallomása eltér az ítéletekben rögzítettektől, mivel a tanú vallomásában elismerte azt, hogy jogilag a megállapodás létrejött.

Állította, hogy az elhúzóó egyeztetések során senki nem említette, hogy a munkaviszonnyal összefüggésben bármilyen gazdasági egyeztetésre szükség van. Erről csak az ítéletek szólnak, maga az alperes sem hivatkozott erre.

- [34] Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét hivatalból utasítsa el arra figyelemmel, hogy az nem felel meg a Pp. 272. § (2) bekezdésében foglaltaknak, mivel felperes a felülvizsgálati kérelmében ugyan megjelölt egy-két jogszabályhelyet, azonban elmulasztotta megindokolni, hogy a hivatkozott rendelkezéseket a jogerős ítélet milyen okból sérti.

Másodlagosan a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte az abban feltárt helyes tényállásra, helyes indokokra és az azokból levont helyes következtetésre tekintettel.

Kérte felperest a felülvizsgálati eljárási költségében is marasztalni a csatolt kimutatás alapján, melyet a megbízási szerződésre hivatkozással 1.120 euró összegben jelölt meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

- [36] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

- [37] A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a jogerős határozat

megváltoztatását milyen okból kívánja.

A fél a Pp. 272. § (2) bekezdésében írt együttes törvényi feltételeknek akkor tesz eleget, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést is tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti [1/2016. (II.15.) PK. vélemény].

[38] A Kúria megállapítása szerint a felülvizsgálati kérelem hivatalból nem volt elutasítható, mert az a Pp. 272. § (2) bekezdésében írt törvényi feltételeknek a megjelölt jogszabályhelyek tekintetében megfelelt, mivel a megjelölt jogszabálysértésre vonatkozó jogi álláspontját felperes előadta.

[39] A törvényszék a jogszabályi előírásoknak megfelelően rögzítette, hogy felperes eljárási kifogása nem alapos. Alperes a keresetlevelet adminisztrációs hiba folytán 2013. december 31-én vette át, az alperes előkészítő irata a bírósághoz 2014. február 12-én érkezett. Így a bíróság a 2/-I. számú végzésében megjelölt 15 napos határidőt alperes elmulasztotta.

A Pp. 139. §-a szabályozza az ellenkérelem előterjesztésének a sorrendjét, melynek értelmében az első tárgyaláson felperes nyilatkozata után terjeszti elő alperes az ellenkérelmét. Ezen jogszabályi előírásra figyelemmel a 2/-I. számú végzésben foglalt határidőtől függetlenül alperesnek még a 2014. február 19-én tartott első tárgyaláson is jogszabálysértés nélkül lehetősége lett volna az ellenkérelme előterjesztésére, melyet azonban már ezt megelőzően megküldött.

[40] Felperes a felülvizsgálati kérelmében több pontban is a jogerős ítéletben megállapított tényállás valótlanágát, hiányosságát állította, sérelmezte az egyes tanúk vallomásának figyelembevételét.

Ugyanakkor felperes a felülvizsgálati kérelmét a feltárt tényállás alapján kérte elbírálni, a Pp. 206. §-át megsértett jogszabályhelyként nem is jelölte meg.

Ezért a Kúria a tényállás nem megfelelő megállapítására vonatkozó felülvizsgálati hivatkozásokkal érdemben nem foglalkozott a Pp. 275. § (2) bekezdés értelmében és a felülvizsgálati kérelmet az irányadó tényállás alapulvételével bírálta el.

[41] A felülvizsgálati kérelem keretei között a Kúria csak arról dönthetett, hogy a törvényszék által megállapított tényállás alapulvételével az anyagi jogszabályok alapján a törvényszék által levont jogkövetkeztetés helytálló-e. A felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. A Kúria a rendelkezésre álló adatok alapján dönt [Pp. 275. § (1) bekezdés, EBH 2013.M.4.], a felülvizsgálati eljárás során csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésekre jutottak-e.

[42] A Kúria azt állapította meg, hogy a logika és az okszerűség

követelményeinek betartásával értékelték az eljáró bíróságok a bizonyítékokat és a tényeket, továbbá helytállóan jelölték meg a hivatkozott jogszabályokat is.

- [43] A törvényszék helyesen foglalt állást, amikor azt állapította meg, hogy a felek között a megállapodás nem jött létre. A perben irányadó tényállás szerint alperes vezérigazgatója egyértelműen felperes tudomására hozta, hogy bár a megállapodást aláírta azonban az nem jött létre, mivel a megállapodás megkötésének feltétele az, hogy a gazdasági vezetés is egyetértson annak tartalmával. Ezért nem adta át a vezérigazgató felperes részére a megállapodást aláírásra. Ezekből a tényekből a törvényszék helyesen állapította meg azt, hogy az alperes vezérigazgatója által aláírt irat egy megállapodás-tervezet volt.
- [44] A Kúria kiemeli, hogy a felek bármilyen szempontot figyelembe vehetnek egy megállapodás megkötésekor. Olyat is, amit jogszabály vagy kollektív szerződés nem ír elő. Alperesnek joga volt úgy dönteni, hogy csak akkor szünteti meg a felperes munkaviszonyát közös megegyezéssel a megállapodás tervezetében rögzített feltételek mellett, ha azt a gazdasági vezetés is helyesli. Ezért felperesnek az Mt. 1. és 6. §-ai megsértésére és a kollektív szerződésre vonatkozó érvelése téves.
- [45] Helyesen hivatkozott a törvényszék arra is, hogy felperes sem tekintette úgy, hogy a jogviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetésére létrejött a megállapodás, hiszen a munkaviszonyának megszüntetése érdekében azonnali hatályú felmondással élt. Amennyiben már a jogviszonyt a felek közös megegyezéssel megszüntették volna, akkor erre nyilván nem lett volna szükség. Felperes 2013. augusztus 5-én kelt alperesnek írt levele is azt támasztja alá, hogy maga sem tekintette úgy, hogy a munkaviszonyát megszüntették, mivel ebben a levélben arra kért azonnali választ, hogy a munkaviszony megszüntetését a munkáltató milyen módon szeretné megoldani.
- [46] Az azonnali hatályú felmondás első bekezdésében felperes arra hivatkozott, hogy a megállapodás kiadásának és az általa történő aláírásának akadálya az volt, hogy más személyekkel kívánt erről egyeztetni az alperes. Ebből a mondatból is az állapítható meg, hogy felperest tájékoztatta L.Z. ezen szándékáról.
- [47] Helyesen állapította meg a törvényszék azt is, hogy alperes nem volt köteles a munkaviszonyt közös megegyezéssel megszüntetni, ezért munkaviszonyból származó kötelezettségét alperes nem szegte meg azzal, hogy a megállapodás tervezetet visszatartotta, felperessel nem íratta alá. Alperes az együttműködési kötelezettségét sem szegte meg, mert az irányadó tényállás szerint a vezérigazgató az egyeztetés során tájékoztatta felperest arról, hogy a megállapodás csak egy tervezet, ahhoz, hogy az az alperes szerződési ajánlata legyen szükséges a gazdasági vezetés jóváhagyása is. Az sem állapítható meg, hogy alperes ezen magatartása a

munkaviszony fenntartását ellehetetlenítette. Ellenkezőleg, amennyiben az iratot az alperes átadta volna felperesnek aláírásra, megszületett volna a megállapodás, az eredményezte volna felperes munkaviszonya megszüntetését.

Ezért okszerűtlenül hivatkozott felperes az azonnali hatályú felmondásban arra, hogy alperes azzal, hogy nem íratta vele alá a megállapodást olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszonya fenntartását lehetetlenné tette.

[48] A törvényszék által kiegészített és a perben irányadó tényállás alapján a törvényszék az Mt. 78. § (1) bekezdése a) és b) pontjának helyes értelmezésével hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, helyesen állapította meg, hogy a munkáltató minősített kötelezettségszegése és a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartása sem állapítható meg. Ebből következően a viszontkeresetről szóló döntés is helytálló.

[49] Tévesen hivatkozott felperes arra, hogy az ítéletek azt tartalmazzák, hogy a humánpolitikai döntések mellett a gazdasági döntéseknek van jelentősége. A törvényszék ítélete indokolásában ezzel szemben azt állapította meg, hogy bár a vezérigazgató a megállapodás munkajogi vonatkozásában önállóan dönthetett, a megállapodás tényleges létrejöttéhez szükséges volt az is, hogy az az alperes gazdasági érdekének is megfeleljen, ebben a részében módosította az elsőfokú bíróság ítélete indokolását.

[50] Felperes azon hivatkozása sem helytálló, hogy az ítéletek L.Z. 2013. augusztus 12-én született nyilatkozatát értékelték perdöntőnek, „autentikus jogforrásnak”.

A törvényszék jogi indokolása ezzel ellenkezően L.Z. nyilatkozatának nem tulajdonított jelentőséget, hiszen nem azt állapította meg, amit a volt vezérigazgató nyilatkozott írásban, azaz, hogy a megállapodás nem érvényes, hanem azt, hogy létre sem jött.

[51] Annak, hogy csak 2013. szeptember 23-án jegyezték be N.K. vezető tisztségviselőt a cégnyilvántartásba a per eldöntése szempontjából jelentősége nincs, hiszen egy cég a vezetője cégnyilvántartásba történő bejegyzése hiányában is rendelkezik a munkaviszonyok tekintetében intézkedésre jogosult vezetővel.

[52] Felperes alaptalanul állította azt is, hogy a másodfokú ítélet 6. oldal hatodik bekezdésében az szerepel, hogy felperes csak utólag hivatkozott a megszüntetés elhúzódására. Ezt a jogerős ítélet nem tartalmazza, ezért iratellenesség nem állapítható meg.

[53] Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által helybenhagyott ítélete indokolásában a felperes által hivatkozottakkal szemben azt rögzítette, hogy felperes az azonnali hatályú felmondásában a felek közötti korábbi, a munkaköri feladatokhoz kapcsolódó vitára, a munkaszerződés módosítása kapcsán kialakult vita alperes általi szándékos elhúzására, annak eredménytelenségére nem hivatkozott, ezért utóbb ezen körülményekre, mint a munkaviszonya fenntartását lehetetlenné tevő okra alappal nem hivatkozhat.

A Kúria szerint ugyanezen okból nincs jelentősége a felülvizsgálati

kérelemben felperes bizalomvesztésre tett hivatkozásának sem, mivel felperes azonnali hatályú felmondása a bizalomvesztés indokot, az ezt alátámasztó felülvizsgálati érvelést nem tartalmazza.

- [54] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [55] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, mely az alperesi jogi képviselő munkadíjából áll.
- [56] A bíróság ennek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdése alapján állapította meg.
- [57] A bíróság a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján kötelezte a pervesztes felperest az állam által előlegezett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az állam javára.
- [58] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. június 29.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Patakiné dr. Teremi Zsuzsanna s.k. s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő